

stemand af 3die, 4de eller 5te Tjenestegrad, der blandt andet under Chefens Fraværelse eller Forfald midlertidig kan fungere som Stedfortræder, men dog paa den anden Side maa mene, at det i adskillige Tilfælde ved mindre vigtige Poster, der er saaledes beliggende, at en Stedfortræder forholdsvist hurtigt kan sendes dertil, vil være muligt og af økonomiske Grunde ønskeligt, at disse Tjenestemænd spares.

Ved Underændringsforslaget under Nr. 14 til II. er man gaaet ud fra, at det Antal Tjenestemænd, der nu faktisk findes i Udenrigsministeriet, og som har været i Stand til at overkomme Arbejdet i Krigsperioden og i Tiden nærmest efter denne, i hvert Fald indtil videre maa være tilstrækkeligt, hvorfor en Forøgelse af Antallet, hvis en saadan, efterhaanden som Reformen gennemføres, skulde vise sig paatrængende nødvendig, bør henvises til de aarlige Normeringslove. Blandt andet af Hensyn til Oplysningsbureauets Oprettelse kan man dog gaa med til at forøge Tjenestemændene i Kontorchefsklassen fra 5 til 7.

Det foreslaaede Bevægelsestillæg for Tjenestemændene i Udenrigsministeriet, der ydes ogsaa saadanne, som i en længere Aarrække maatte gøre Tjeneste i Ministeriet uden at blive beordret til Tjeneste i Udlandet, maa Mindretallet finde lidet rationelt og ikke uden Betænkelighed ved den Uensartethed, der derved skabes mellem Udenrigsministeriets og Centraladministrationens øvrige Tjenestemænd. Det vilde efter Mindretallets Opfattelse være mere rationelt at yde et saadant Tillæg, naar „Bevægelse“ virkelig fandt Sted i Lighed med den Regel, der findes i § 1292 b. med Hensyn til Bosættelsespengene. Af disse Grunde og ogsaa fordi de økonomiske Forhold væsentligt har forandret sig, siden Kommissionen afgav sin Betænkning, og Lønningsraadet udtalte sig om disse Tillægs Størrelse, mener man, at disse under den nuværende økonomiske Situation i hvert Fald bør nedsættes, og stiller derfor ved Underændringsforslaget

under Nr. 17 til II. Forslag herom. Af lignende Grunde som de sidstnævnte kan Mindretallet ikke gaa med til den foreslaaede Forøgelse af Bosættelsespengene for Gesandterne og deltager derfor i Underændringsforslaget til II. under Nr. 25. Besparelseshensyn og Hensyn til Enhed i Lønningssystemet bevirker, at Mindretallet maa ønske, at Erklæringer vedrørende Opholdstillægene afgives af Lønningsraadet i Stedet for af det foreslaaede særlige Nævn. I Overensstemmelse hermed deltager Mindretallet i Underændringsforslaget til II. under Nr. 19.

Endelig maa man med Kommissionsbetænkningen være enig i, at der samtidig med nærværende Reform bør gives Regler, som udelukker Udenrigsministeriets Tjenestemænd fra visse Bierhverv, der ikke synes at burde forenes med Stillingen som Tjenestemand i Udenrigsministeriet. Man gaar herved dels ud fra, at lignende Regler snarest muligt gennemføres for andre Tjenestemænd, og dels er man af den Opfattelse, at Billighed kræver, at der indføres passende Overgangsbestemmelser for de nuværende Tjenestemænd, der maatte have Bierhverv, og som efter hidtidig Lovgivning og Praksis har kunnet gaa ud fra, at de vilde faa Adgang hertil. Mindretallet mener, at saadanne Overgangsbestemmelser rigtigst gives paa den Maade, at der fastsættes en Tidsfrist for Forbudets Ikrafttræden. Ved Bestemmelsen af denne Tidsfrists Længde bør der i størst muligt Omfang tages Hensyn til de nuværende Tjenestemænd. I Udvalget har det vist sig, at der kunde samles et Flertal for Princippets Gennemførelse nu, naar Tidsfristen sættes til 2 Aar fra Lovens Stadfæstelse, og Mindretallet deltager derfor i Underændringsforslaget til II. under Nr. 22 om Princippets Gennemførelse paa denne Maade.

Endelig deltager Mindretallet i Underændringsforslaget til I. under Nr. 22 om, at Tjenestemænd under Udenrigsministeriet fritages for at bære Uniform.